

(Utdrag fra boken Norge på terskelen, Oslo, desember 2000

(<http://www.skagestad.info/BokNorgePaaTerskelen2000.pdf>), s.101-102)

Humor skal man ikke spøke med, men sørge for at den kommer til uttrykk i kontrollerte og omforente former. Også på dette felt er Norge et foregangsland. Det var neppe tilfeldig at nettopp Norge i juni 1998 stod som vertskap for den første internasjonale kongressen for humorforskning. Kongressen samlet hele 115 forskere, som i behørig alvor tok for seg temaene humor i media, i religioner og i arbeidslivet.

Humor er det "*når man tross alt ler*", heter det i et tysk munnhell. En temmelig tvilsom påstand, spør du oss. Vi nordmenn har i alle fall et mer balansert og fremfor alt modent syn på saken. Vi vet at her må vi gå aktsomt til verks, både når det gjelder humorens *modaliteter* og annet snusk. Allerede i 1956 kunne Arbeiderbladet meddele at "*nordmenn er sjelden spontane før de får tenkt seg om*" (trolig korrekt gjengitt av Odd Eidem i hans ellers ujevne sitatsamling Det norske språk fra uke til uke samme år). Å være spontan er selvsagt flott, men det må være klinkende klart at *uoverveiet* eller bentfrem *impulsiv* spontanitet ikke bør forekomme. At dette er særlig viktig i *seriøse* sammenhenger, synes alle å være innforstått med. Men vi har kan hende hatt lett for å glemme at dette gode prinsippet i enda høyere grad bør gjelde i mer lystige eller endog frivole situasjoner? Spontan *humor* er og blir en vederstyggelighet! Ja, det er ikke for mye sagt at bare tanken på å utsettes for ureflekterte blødmer eller spøkefulle ytringer uten forutgående utrednings- og høringsrunder burde få noen hver til å grøsse. Heldigvis er det i senere år gjort store fremskritt i bekjempelsen av ondet. Vi er også kommet langt i erkjennelsen av at det er ikke nok å tenke seg om, nei her trengs det også systematisk kompetanseoppbygging. Et gjennombrudd i så måte skjedde på 1990-tallet, da Universitetet i Tromsø rakk å opprette et eget *professorat i humor*. Dette tiltaket vil utvilsomt utgjøre et avgjørende bidrag til at norsk humor kan tuftes på et trygt faglig grunnlag, som vil komme godt med når vi -- etter å ha tenkt oss nøye om -- skal slå latterdøren opp for det 21. århundre.